Р Е Ш Е Н И Е
№ 2007

гр. София, 26.03.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Първо отделение 7 състав,** в публично заседание на 04.03.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **11450** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК, във връзка с чл. 121 от Закона за държавния служител /ЗДСл/.

Образувано е по жалба на М. И. М. от [населено място] против Заповед № 11/25.10.2012г. на Председателя на Държавната агенция за българите в чужбина /ДАБЧ/, с която служебното правоотношение на жалбоподателя се прекратява на основание чл. 106, ал.1, т. 2 от ЗДСл.

В обстоятелствената част на жалбата се твърди, че актът е незаконосъобразен поради липса на материалноправните предпоставки за съкращаване на заеманата длъжност. Конкретните оплаквания са свързани с това, че към момента на издаване на заповедта няма промяна в структурата и числеността на ДАБЧ , а е извършена трансформация на вида правоотношение – от служебно в трудово, което не налага съкращаването по чл.106, ал.1, т.2 ЗДСл. Иска се отмяна на заповедта.

Ответникът – Председателят на ДАБЧ, не изпраща представител в с.з. и не изразява становище по жалбата..

Административен съд, С. град като взе предвид доводите на страните и въз основа на събраните по делото писмени доказателства приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна, адресат на оспорения индивидуален административен акт и в срока по чл. 149, ал.1 от АПК и следователно е процесуално допустима.

Разгледана по съществото на спора и следва проверка на атакуваната заповед

съгласно чл. 168, ал.2 от АПК на основанията по чл. 146 от същия кодекс, същата е основателна по следните съображения:
Не е спорно в процеса, че М. И. М. е заемал длъжността „главен експерт", с ранг IV младши, в дирекция „Български общности и информационна дейност" при ДАБЧ. Това се установява и от Заповед № ЧР-09-468/22.04.2009г. на изпълнителния директор на ИА „СДМО" и служебна книжка № 317/23.04.2009г.
Видно от представената длъжностна характеристика от 01.07.2012г. основните задължения, които включва длъжността „главен експерт" са подробно изброени в точка 5 от длъжностната характеристика и включват следното : координиране , организиране и методически осигуряване проучването на българите и българските общности в чужбина; разработване на анализи, програми и проекти, свързани с дейността на ДАБЧ; разработване на материали при участието на ДАБЧ в инициативи, свързани с държавната политика и националната стратегия по отношение на сънародниците ни в чужбина; иницииране , организиране и участие в научни , образователни и културни форуми и работни срещи, посветени на българските общности по света и по проблемите на тяхното изучаване и т.н.
Със заповед № 51 от 24.10.2012г. на Председателя на ДАБЧ е наредено на Директора на дирекция „Финансово – стопански дейности и административно – правно обслужване" да изготви проект на длъжностно разписание на ДАБЧ и др.
Със Заповед 52 от 25.10.2012г. на Председателя на ДАБЧ в Дирекция „Български общности и информационна дейност" при ДАБЧ е закрита една щатна бройка с длъжност с аналитични и/или контролни функции „главен експерт" (екс. Ниво от КДА ЕН 3) и е създадена една щатна бройка с експертна длъжност със спомагателни функции „главен специалист" (ниво от КДА СН 1), като със Заповед № 53 от 26.10.2012г. на Председателя на ДАБЧ е утвърдено и новото длъжностно и поименно разписание на Агенцията ,считано от 26.10.2012г.
От представената длъжностна характеристика от 26.10.2012г. за длъжността „главен специалист" в дирекция „Български общности и информационна дейност" е видно, че основните задължения за тази длъжност, подробно описани в т.5 на длъжностната характеристика са напълно идентични с тези на вече закритата длъжност „главен експерт" в същата дирекция.
При тези фактически данни е издадена и оспорената в настоящото производство Заповед № 11 от 25.10.2012г., с която служебното правоотношение на М. И. М. е прекратено на основание чл. 106, ал.1, т.2 от ЗДСл. считано от 26.10.2012г.
С оглед на така установените факти съдът приема, че оспорения акт е издаден от компетентен орган, в предвидената от закона писмена форма и съгласно изискванията за съдържание по чл. 108, ал.1 от ЗДСл., без да са допуснати съществени нарушения в административното производство, които да са препятствали правото на защита на жалбоподателя, но в противоречие с материалния закон.
Съгласно чл. 106, ал. 1, т. 2 от Закона за държавния служител, органът по назначаване може да прекрати служебното правоотношение с едномесечно предизвестие при съкращаване на длъжността. Предвид легалната дефиниция на понятието "длъжност в администрацията" съгласно чл. 2, ал. 1 от Наредбата за прилагане на единния класификатор на длъжностите в администрацията /ДВ, бр. 18 от 05.03.2004 г./ длъжността е съкратена по смисъла на чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл, когато тя вече не фигурира и като наименование /нормативно определена позиция/ в длъжностното разписание на съответната администрация, и като система от функции, задължения и

изисквания, утвърдени с длъжностната характеристика. И двете изисквания следва да бъдат установени кумулативно. В конкретния случай тези две условия не са налице .
Съгласно чл. 5, т.9 от У. правилник на ДАБЧ /приет с ПМС № 243 от 11.09.2006 г./, Председателя на агенцията е овластеният от закона орган по назначаване на държавните служители в агенцията и следователно притежава и правомощието по чл. 108, ал.1 от ЗДСл да прекратява служебните им правоотношения.
Съгласно по чл. 10 от У. правилник на ДАБЧ и чл. 2, ал. 3 ЗДСл преценката по какъв начин да бъде организирана работата на визираното структурно звено е в дискреционната власт на органа по назначаване и тази преценка ответникът е обективирал в заповед № 11 от 25.10.2012г. В конкретния случай предвид, че няма намаление на щатната численост на дирекцията, в която е работил жалбоподателя, повече от ясно е , че е налице едно фиктивно съкращение на неговата бройка единствено, което се потвърждава още повече от факта, че с длъжностното разписание от 26.10.2012г. , с което се съкращават тази длъжност се открива нова длъжност „главен специалист” с напълно идентични основни функции и задължения, видно от извършения сравнителен анализ на приложените по делото длъжностни характеристики за длъжността „главен експерт” и „главен специалист” в Дирекция „БОи ИО”.
Всичко това е една индиция, за липсата на реално съкращение в щата , тъй като длъжността, заемана от оспорващия след 25.10.2012г. продължава да съществува като позиция по щатното разписание на ДАБЧ, макар и под друго наименование.
Не по малко значение има и факта, че в длъжностните разписания преди и след дата уволнението , общият брой на служителите в Дирекция „Български общности и информационна дейност” е запазен и въпреки преструктурирането на една бройка „главен експерт” в една бройка „главен специалист” , която е можел да заеме жалбоподателят с оглед неговата квалификация и ценз, още повече, че видно от представеното поименно разписание на длъжностите, в сила от 26.10.2012г. длъжността на новоразкритата бройка „главен специалист” е вакантна.
При положение, че липсва изменение в чл.9, ал.2 на У. правилник на ДАБЧ и общата численост на персонала в нея от 25 души не е намалена, съкращаването на длъжност като процесната и междувременно разкриване на нова със същите функции и задължения , противоречи на закона и на неговата цел да се освободи съответната администрация от длъжностите, които не са необходими за нейното нормално функциониране. Освобождаването на бройката "главен експерт" , преструктурирането и в нова такава "главен специалист" с идентични функции обективира действие, насочено спрямо конкретен служител.
Релевантно за преценката налице ли е съкращаване на длъжността е съществуването на реално намаляване на броя работни места в администрацията, предназначени за тази длъжност. В случая се установява премахване на бройка от една длъжност и създаване на бройка в друга .
При горния анализ се налага извод, че оспорената заповед за прекратяване на служебното правоотношение е незаконосъобразна и като такава следва да бъде отменена .

Водим от изложеното, Административен съд – София град, Първо отделение, 7 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на М. И. М. от [населено място] № 11/25.10.2012г. на Председателя на Държавната агенция за българите в чужбина /ДАБЧ/.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Преписи.

Съдия: